

Κρήα κρήα ποῦ κι' ἐκεῖνος δὲν μὰς εἶπε σὲν Μεσσίας:

παῖδες Θεσσαλῶν, γένιτε
κάτοχοι κι' ἰδιοκτηταὶ
ζένης ἰδιοκτησίας.

Μὰρ νὰ γίνῃ ρεμπελὸ
σὲν κι' ἐκεῖνο τὸ καλὸ,
κάνετε κουδερντάλῃα.

Ὁ καθεὶς παικτὴν ἄς κρούσῃ,
ἐφοδος, παιδιὰ, γιοιοῦρα
μὲς στὸν ἄλλον τὰ τσιφλίκια.

Ἔως πότε θὰ παινεῖ
πᾶς ἀγρότης πολυτλήμων,
καὶ θὰ πέρη τὰ βουνὰ
δίχως νάει γαιοκτήμων;

Μὰρ, ἐμπρός μὲ τοὺς μορτίτας...
τούτους τοὺς ἰδιοκτήτας,
βρε παιδιὰ, τί τοὺς φυλάτε;
στὰ τσιφλίκια τὼν ἔλατε.

Ὅλα θάλασσα καὶ νῆα,
μὰρ μὲ ροπακα καὶ ζύα,
κι' ἀνατέλλ' ἡμέρα μάχης.

Γιὰ τὴν δόξαν τῆς μητρὸς
ἀρπαξέ, Ρωμῆ, νὰ τρῆς,
κι' εὐλόνα κλέβε νάχρῃ.

Τέτοια πρόσωμε καθένας,
ὅπου σῶμας ἔχει φρίνας,
ὁ Πρωθυπουργὸς νὰ πῆ
γιὰ νὰ δώμῃ προκοπή.

Πλὴν ἐκεῖνος μ' ἄλλ' ἄντ' ἄλλον
μὰς ἐφούσωσε, παιδιὰ...
κέρνα τώρα, παπαδιά,
στενοκέφαλον μεγάλο.

Ὅλα πῆγαν τοῦ κακοῦ,
κι' ἄδικα κομπόσοι φίλοι
κρεμαστῆκασι στὰ χεῖλη
τέτοιου κουτο-Κρητικοῦ.

Κρήα ποῦ δὲν μὰς ἔφαλε τρελλοῦ παπᾶ Βαγγέλια,
κουβούλα μὲ τὰ κλήματα καὶ σουφουὺς μὲ καρβέλια.
Τὶ κρήα ποῦ δὲν ἔκανε κι' ὁ Κρητικὸς τὸν κόλακα
στὴν γῆν τὴν εἰσιβάλακα.

Τὶ κρήα ποῦ μὰς ἔφρασε χωρὶς ραχά-λουκοῦμι,
δὲν εἶναι τίποτα κι' αὐτὸς ἐφάνη μὴ νοῦκα...
κρήα ποῦ τίσῃ φάγαμε βροχὴ μὲ τὸ τουλοῦμι,
κρήα ποῦ κότασι ἔφραξ' στὸ σπῆτι τοῦ Κοτούλα.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ γάλι κι' ἀπόπειρα μεγάλη.

Κι' εἶπε Ρωμῆικὴ φωνή: γιὰτὶ παζ' ογέλαμε,
καὶ τοῦτον τὸν Πρωθυπουργὸ, παιδιὰ, τί τὸν φυλάμῃ;
Αὐτὸς τὸ παραξίλωσε μὲς ἔφραξ' τὸ μᾶτι,
κι' ἄς τὸν ἐκτροχιάσωμε στὸ ἄσμοιο τὸ γεινάτι,
κι' οὐτ' ἐν ἄς μὴν ἀφρώσωμε τοῦ Κρητικοῦ κομμάτι.

Θάνατος γιὰ τὸν Κρητικὸ,
ποῦ δὲν σκόρπισε χρυσάρι,
καὶ τὰ σῖκα λείει σῖκα
καὶ τὴν σάφην λείει σάφην.

Βάλτε σίδερα βαρελά
στὴ γραμμὴ γιὰ τὸν Λευτέρη,
ποῦ δὲν εἶδε καὶ δὲν ἔβρι
τὸν Ρωμῆων τὴν Λευθεριά.

Θάνατος στὸν Κρητικὸ,
ποῦ καθ' ἕλα κουτοφῆρῃ,
καὶ γιὰ κρᾶτος λογικὸ
τὸ Ρωμῆαίκο τὸ πέρνει.

Θάνατος σ' αὐτόν, ποῦ λέει πῶς θὰ λείψουν τὰ ρουσφέτια,
ποῦ δὲν μοίρασε τσιφλίκια, ποῦ δὲν μοίρασε χοτζέτια.
θάνατος στὸν κουτομῶν, ποῦ μὰς λέει κολοκούθα
μὲς σὲ θυμὸ κακίνο,
κι' ἔχει τὴν κακὴ συνήθεια
ὑποσχέσεις νὰ μὴ δίνῃ.

Βάλτε σίδερα γιὰ τούτον, ποῦ μὰς κάνει πανηγύρια,
νὰ περάσῃ νὰ πιαστῇ,
καὶ σὲ πέτρασι καὶ γεφύρια
νὰ κατακομματιαστῇ.

Βάλτε σίδερα γιὰ τούτον, ποῦ βαρὺ μὰς δείχνει γέρι,
κι' ἐκτροχιάσις ἄς γίνῃ γιὰ τῆς Κρήτης τὸν Λευτέρη,
ποῦ φωνάζει πῶς θὰ βάλῃ στὴν γραμμὴν τῆς εὐταξίας
ἐκτροχιασθέντα τόπον
μὲ συγχᾶς φρονοπληξίας
ἐμβροντήτων δημακόπων.

Βάλτε σίδερα μεγάλα γιὰ τὸν Κρητὰ τὸν εὐθύη...
ἐκλογεῖ δὲν προσκυεῖ,
καὶ τὰ πατριά μὰς ἔφη
προφανῶς περιφρονεῖ.

Ἄς θανατώσωμε αὐτὸν
ὡς Κυβερνήτην περιτόν.
Αὐτὸς μὲ τὴν Ἀνορθωσι θὰ μὰς τὴν παίζῃ Χιωτικῇ,
κι' οἱ λόγοι τοῦ μὰς φαίνονται παράξενοι κι' ἀλλοιωτικοί.

Θάνατον καταγνώσωμε καὶ τούτου τοῦ σωτήρος,
ποῦ σὲ κουβένταισι κουτοφυροῦ τὸσον ἐφάνη στεῖρος.
Αὐτὸς δὲν παραφρίνασε γιὰ τὰ δικά μὰς δικῆα,
αὐτὸς δὲν μὰς ἐμοίρασε χοτζέτια καὶ τσιφλίκια,
αὐτὸς μὲ τῆς ἀλθῆσαις τοῦ μὰς ἔγινε ταμπουρι,
αὐτὸς τῆς Ἀνορθώσεως μὰς ἔβγαλε τὰ γυφῆρι.

Σίδερα λοιπὸν γιὰ τούτον
νὰ περάσῃ νὰ πιαστῇ,
πρὶν νὰ χάσουνε τὸν νοῦ των
οἱ σωτήρες οἱ σωστοί.

Θάνατος εἰς τὸν Κρητικὸ, κι' ἄς τὸν λένε τσολλαδες ποῦ εἰσι
ποῦρι, ποῦρι, ποῦρι, ποῦρι,
ποῦ τὸ κούτελο κι' ἡ μούρη;

Τέτοια φωνάζει μὴ φωνῆ, ποῦ τὴν ἀκοῦς καὶ φρίτασι,
πλὴν, Περικλέτα, μὴ κομοῦ,
καὶ φάλε τώρα μετ' ἐμοῦ;
ἀνέστη νῦν ἐκ τῶν νεκρῶν ὁ νέος Κυβερνήτης,
τὸν θάνατον πατήσασι
κι' ἔμας εὐχαριστήσασι.
Ζωνῆ δὲ χαρισάμενος φιλελευθέρους πᾶσι,
καὶ τὸρᾶ στὴν πρωτεύουσα καλῶς νὰ μὰς κομπιαστῇ.

Καὶ κερπίστασι κουλιξιάσι,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελαῖσι.

Νέον Ἡμερολόγιον Μικροασιατικόν,
ἐν Σάμῳ τῶρα τυπωθέν, Ἐλένης τῆς Σβορώνου,
ὄλης λαμπρᾶς ἀνάμειστον καὶ καλλιτεχνικόν,
κι' ἀλθῆναι πολῦτιμον ὄρθρον τοῦ νέου γένου.